

Η Γεωργία έχει ένα νέο πρωθυπουργό - Τι σημαίνει αυτό;

18/Σεπ/2019 08:52

Του **Ghia Nadia**

Μετά από μόλις ένα χρόνο και δύο μήνες ως πρωθυπουργός της Γεωργίας, ο Mamuka Bakhtadze παραιτήθηκε. Εξήγησε την απόφασή του λέγοντας ότι είχε φέρει εις πέρας ό,τι σχεδίαζε να κάνει, ό,τι και να ήταν αυτό. Αντικαταστάθηκε από τον Giorgi Gakharia, τον πρώην υπουργό Εσωτερικών. Ο Irakli Garibashvili, ο οποίος αν και πρωθυπουργός στο διάστημα 2013-2015 δεν είχε καμία κυβερνητική θέση έκτοτε, έγινε υπουργός Άμυνας.

Μήπως αυτός ο ανασχηματισμός συνεπάγεται κάτι που έχει επίπτωση για τη Γερμανία; Πρώτον, μας θυμίζει το περίεργο πολιτικό σύστημά της. Σύμφωνα με το επίσημο Σύνταγμα της χώρας, ο πρωθυπουργός υποτίθεται ότι είναι το πιο ισχυρό άτομο στην γεωργιανή πολιτική. Σύμφωνα ωστόσο με ένα άγραφο Σύνταγμα, ο ρόλος του είναι απλώς εκείνος του εύκολα αναλώσιμου μάντζερ κάτω από τον πραγματικό βασιλιά –τον Bidzina Ivanishvili, τον δισεκατομμυριούχο ιδρυτή και ηγέτη του Γεωργιανού Ονείρου (GD), ενός κόμματος που ήρθε στην εξουσία αφότου κέρδισε τις εκλογές τον Οκτώβριο του 2012. Υπήρξε πρωθυπουργός μόλις για τον πρώτο χρόνο, πριν από την παραίτησή του, αλλά λίγοι είναι αυτοί που αμφιβάλλουν ότι παραμένει έκτοτε ο πρωταρχικός παράγοντας λήψης αποφάσεων για τη Γεωργία έκτοτε. Ήταν εκείνος τον οποίο ο Gakharia, ο πέμπτος πρωθυπουργός σε επτά χρόνια που βρίσκεται το Γεωργιανό Όνειρο στην εξουσία, ευχαρίστησε δημοσίως για τον διορισμό του.

Γιατί Ivanishvili απογοητεύτηκε τόσο γρήγορα και όσο διάστημα θα παραμείνει ο Gakharia στην εξουσία, είναι κάτι που μόνο να υποθέσει μπορεί κανείς. Αλλά ένα πράγμα είναι σίγουρο: ότι αυτός ο διορισμός είναι ο πιο αμφιλεγόμενος μέχρι στιγμής.

Το βράδυ της 20-21 Ιουνίου, ο Gakharia ηγήθηκε μιας βίαιης διαδήλωσης σε μια δημόσια συγκέντρωση, ως απάντηση στο ότι ο Sergei Gavrilov, ο Ρώσος Κομμουνιστής βουλευτής, ανέλαβε τη θέση του προέδρου της γεωργιανής βουλής (ήταν πρόεδρος στη σύνοδο της διακοινοβουλευτικής συνέλευσης για την Ορθοδοξία). Κάποιοι από τους διαδηλωτές προσπάθησαν να εισέλθουν στο κτήριο της Βουλής. Αυτή η ανεύθυνη δράση έδωσε την δικαιολογία στην κυβέρνηση να κάνει χρήση βίας, ενώ πολλοί άνθρωποι θεώρησαν τις μεθόδους που χρησιμοποίησε η αστυνομία, ιδιαίτερα σκληρές. Δύο άνθρωποι έχασαν τα μάτια τους από πλαστικές σφαίρες. Αυτό οδήγησε σε ακόμη μεγαλύτερες διαδηλώσεις. Τελικά μειώθηκε ο αριθμός, αλλά οι πολίτες συνέχισαν να συγκεντρώνονται στο κέντρο της Τιφλίδας για να

απαιτήσουν την παραίτηση του Gakharia κάθε ημέρα από τότε. Ως απάντηση, ο ίδιος προάχθηκε.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι ακριβώς ώθησε τον Ivanishvili να λάβει αυτή την προφανώς αντιλαϊκή απόφαση, αλλά μπορούμε να κοιτάξουμε το πλαίσιο στο οποίο ελήφθη. Ένα χρόνο πριν από τις κρίσιμες κοινοβουλευτικές εκλογές που αναμένονται τον Οκτώβριο του 2020, το Γεωργιανό Όνειρο χάνει δημοτικότητα αλλά είναι αποφασισμένο να μην επιτρέψει να του πάρουν την εξουσία. Αυτό οδηγεί το κόμμα να χρησιμοποιήσει σκληρές μεθόδους έναντι πολιτικών αντιπάλων.

Μετά από τη "νύχτα του Gavrilon", η κυβέρνηση πανικοβλήθηκε, όπως κάνει συχνά όταν βλέπει πολλούς οργισμένους πολίτες στον δρόμο. Ο πρόεδρος της Βουλής παραιτήθηκε, ένας βουλευτής που είχε οργανώσει την εκδήλωση με τη συμμετοχή του Gavrilon παρέδωσε την έδρα του. Το κυριότερο είναι ότι το Γεωργιανό Όνειρο συμφώνησε να αλλάξει το Σύνταγμα υπέρ ενός πλήρους αναλογικού εκλογικού συστήματος –αν τηρηθεί αυτή η υπόσχεση, το κόμμα θα έχει λίγες πιθανότητες να αποκτήσει την αυτοδυναμία σε μελλοντικό κοινοβούλιο. Οι περισσότεροι αναμένουν ότι η τελευταία απαίτηση των διαδηλωτών –η παραίτηση του Gakharia- θα ικανοποιηθεί επίσης.

Ωστόσο, αυτό είναι το σημείο όπου η κυβέρνηση αποφάσισε να τραβήξει μια γραμμή. Υποτίθεται ότι περαιτέρω παραχωρήσεις θα την έκαναν να φαίνεται πολύ αδύναμη, έτσι αποφάσισε να βγει στην επίθεση. Ισχυρίστηκε ότι η προσπάθεια εισβολής στο κοινοβούλιο ήταν μια συνωμοσία από την αντιπολίτευση για να γίνει ένα πραξικόπημα, και ο Gakharia έσωσε τη χώρα από αυτό. Ως εκ τούτου, ο Gakharia έγινε μια συμβολική εικόνα για τα δύο κόμματα. Για τους επικριτές της κυβέρνησης, αντιπροσωπεύει την αστυνομική βαρβαρότητα. Για τους υποστηρικτές της ωστόσο, προσωποποιεί την σταθερότητα στην αντιμετώπιση του αντιπάλου.

Αυτό μετατρέπει τον διορισμό του σε μια πράξη ανυπακοής. Επίσης στέλνει ένα μήνυμα στους υποστηρικτές εκείνους που ίσως να ανησυχούν ότι το Γεωργιανό Όνειρο χάνει έδαφος. Ο Gakharia θεωρείται ένας σκληρός άνδρας, ικανός να διατηρήσει το κόμμα ενωμένο και να μην λυγίσει μπροστά στις αντιξοότητες.

Υπάρχει επίσης και μια ρωσική διάσταση εδώ. Ο Gakharia έχει περάσει μεγάλο μέρος της καριέρας του στη Ρωσία και μέχρι προσφάτως, είχε ρωσικό διαβατήριο. Συζητήθηκε πολύ εάν ο διορισμός του θα ενισχύσει τον φιλο-ρωσικό παράγοντα στις γεωργιανές πολιτικές. Ο προαναφερθείς Gavrilon, δημοσίως χαιρέτισε τον ανασχηματισμό, επαινώντας το νέο πρωθυπουργό για το ότι στάθηκε εναντίον των "ριζοσπαστικών" (αυτό σημαίνει οποιονδήποτε διαδηλωτή επικρίνει τη Ρωσία) και εξέφρασε την ελπίδα ότι ο νέος πρωθυπουργός θα είναι "αρκετά γενναίος" για να ξεκινήσει πραγματικές διαπραγματεύσεις με τον βόρειο γείτονά του.

Ο διορισμός του Gakharia σημαίνει ότι η Γεωργία ίσως αλλάξει την πορεία της; Πιθανώς, τυπικά, τίποτα δεν θα αλλάξει. Εάν το συμβάν με τον Gavrilon είναι οδηγός για κάτι, είναι πως οι ανοιχτά φιλορωσικές χειρονομίες ίσως προκαλέσουν ισχυρές λαϊκές διαμαρτυρίες και κινητοποιήσουν την αντιπολίτευση –αυτό είναι το τελευταίο που χρειάζεται η κυβέρνηση.

Από την άλλη πλευρά, έχει γίνει μέρος της συνήθους πρακτικής της κυβέρνησης να αποδίδει όλα τα

οικονομικά προβλήματα στην ανεύθυνη και αποσταθεροποιητική στάση της αντιπολίτευσης, της οποίας στόχος είναι να διακόψει την οικονομική συνεργασία της Γεωργίας με τη Ρωσία. Αυτό είναι υπερβολικό: πραγματικά, ο Putin τιμώρησε τη Γεωργία για το ότι δεν έδειξε σεβασμό προς τη Ρωσία, ακυρώνοντας τις απευθείας πτήσεις μεταξύ των δύο χωρών. Αυτό οδήγησε σε μείωση του αριθμού των Ρώσων τουριστών στη Γεωργία, αν και αυτή η πτώση αντισταθμίστηκε από τουρίστες από άλλες χώρες. Εκτός από το να αποδίδει τα οικονομικά προβλήματα στην αντιπολίτευση, η ρητορική της κυβέρνησης ίσως να είναι ένα σήμα προς τη Μόσχα: έχουμε έναν κοινό εχθρό, τη γεωργιανή αντιπολίτευση.

Το ποιοί μας οδηγεί στο κύριο σημείο. Αυτό που μπορεί να είναι πραγματικά ρωσικό στην Γεωργία, είναι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται η αντιπολίτευση. Από αυτή την σκοπιά, η Γεωργία δεν έχει φτάσει ακόμη τα ρωσικά πρότυπα αλλά κάποιοι φοβούνται ότι ίσως κινείται προς αυτή την κατεύθυνση. Για την φερόμενη προσπάθεια πραξικοπήματος της 21ης Ιουνίου, η κυβέρνηση κατηγόρησε κάποιους βουλευτές της αντιπολίτευσης και φυλάκισε περισσότερους από δέκα ανθρώπους. Εκδόθηκαν ποινικές κατηγορίες εναντίον του Mamuka Khazaradze και του Badri Jaragidze, αξιόλογους τραπεζίτες που ανακοίνωσαν τα σχέδιά τους να ξεκινήσουν μια αντιπολιτευτική πολιτική κίνηση, που θα μπορούσε να αποδειχθεί επικίνδυνη για το κυβερνών καθεστώς. Ο Nika Gvaramia, ιδρυτής του Mtavari Arkhi, ενός νέου ανεξάρτητου τηλεοπτικού καναλιού που ξεκίνησε να εκπέμπει στις 9 Σεπτεμβρίου, επίσης αντιμετωπίζει ποινικές διώξεις. Υπήρξε ήδη μια ισχυρή εντύπωση ότι το κυβερνών κόμμα της Γεωργίας χρησιμοποιεί το σύστημα επιβολής νόμου εναντίον των αντιπάλων του. Η επιλογή ενός νέου πρωθυπουργού ίσως σημαίνει ότι αυτό θα είναι πραγματικά ένα σημαντικό μέρος της στρατηγικής κατά το εκλογικό έτος.

Μπορείτε να δείτε το κείμενο εδώ: <https://www.ceps.eu/georgia-has-another-new-prime-minister/>

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)